

ฟิลิปปินส์ออกกฎติดฉลากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ใหม่...กระทบต่อซัพพลายเชน

นาย Jesus C. Cham ประธานสมาคมผู้นำและผู้ค้าเนื้อสัตว์ (Meat Importers and Traders Association) แห่งฟิลิปปินส์กล่าวว่า ขณะนี้ผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ประมาณ 2.5 ล้านกิโลกรัมที่บรรจุอยู่ในตู้คอนเทนเนอร์อย่างน้อย 100 ตู้ ได้ถูกตรวจยึดและไม่สามารถนำออกมาจำหน่ายได้จนกว่าจะได้รับการแก้ไขการติดฉลากให้ถูกต้อง ซึ่งอาจทำให้ระบบห่วงโซ่อุปทานในการจัดหาอาหารของประเทศต้องประสบกับภาวะหยุดชะงัก ทั้งนี้ การตรวจยึดผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ รวมถึงผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ที่กำลังถูกจัดส่งมาประเทศฟิลิปปินส์อีกปริมาณมาก ทำให้ผู้นำเข้าต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการเก็บรักษาสินค้าระหว่างรอการอนุมัติตรวจปล่อยจากทางการ โดยการตรวจยึดผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์เริ่มขึ้นหลังจากที่หน่วยงาน National Meat Inspection Service (NMIS) ได้ออกบันทึกคำสั่ง Memorandum Circular เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2564 ในการบังคับใช้ข้อกำหนดการติดฉลากผลิตภัณฑ์ขั้นต่ำ (Minimum Labelling Requirement) สำหรับเนื้อสัตว์นำเข้า โดยจะมีการตรวจสอบอย่างเข้มงวด หากพบว่าการติดฉลากไม่สมบูรณ์ที่ไม่มีการระบุระยะเวลาอายุการเก็บรักษาหรือวันหมดอายุ (Shelf life or expiration date) ธุรกิจการนำเข้าผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์จะถูกระงับ ทั้งนี้ ต่อมาเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2564 ที่ผ่านมา สำนักอุตสาหกรรมสัตว์ (Bureau of Animal Industry) และหน่วยงาน NMIS ได้ออกบันทึกข้อตกลงร่วม (Joint Memorandum Circular: JMC) เพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อกำหนดการติดฉลากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ หลังจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์เรียกร้องและแสดงข้อกังวลเกี่ยวกับการออกบันทึกคำสั่งของหน่วยงาน NMIS อย่างไรก็ตาม คำสั่ง JMC ใหม่ดังกล่าว ก็ยังไม่ได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรม เนื่องจากผู้ประกอบการบางรายชี้ให้เห็นว่ามีอุปสรรคทางกฎหมายและไม่เกี่ยวข้องกับความ

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ

ปลอดภัยของอาหาร โดยแม้ว่าบันทึก JMC ดังกล่าว จะอนุญาตให้ผู้นำเข้าทำการแก้ไขฉลากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์นำเข้าที่เดินทางมาถึงตั้งแต่วันที่ 4 สิงหาคม – 30 กันยายน 2564 ได้ และจะทำการตรวจปล่อยเมื่อได้รับการอนุมัติจากหน่วยงาน BAI และ NMIS โดยผู้นำเข้าจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการปรับเปลี่ยนฉลากให้ตรงตามข้อกำหนดการติดฉลากขั้นต่ำเท่านั้น นอกจากนี้ ยังได้กำหนดว่าสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ทั้งหมดตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2564 เป็นต้นไป ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดการติดฉลากขั้นต่ำ จะต้องถูกระงับไว้ และอาจถูกริบหรือทำลาย รวมทั้งยังกำหนดให้สิทธิ์แก่หน่วยงาน BAI และ NMIS ในการระงับธุรกรรมนำเข้าที่ไม่ปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับที่มีอยู่เพื่อการสอบสวนเพิ่มเติมได้ ทั้งนี้ บันทึกข้อตกลงร่วม JMC ฉบับดังกล่าว ออกโดยยึดตามคำสั่งทางปกครองของกระทรวงเกษตร Administrative Orders (AO) No.26 Series of 2005 และ AO No.24 Series of 2010

ประธานสมาคมผู้นำเข้าและผู้ค้าเนื้อสัตว์กล่าวเพิ่มเติมว่า ทางสมาคมฯ ได้แจ้งข้อกังวลเกี่ยวกับการออกบันทึกข้อตกลงร่วม JMC ฉบับล่าสุดต่อ นาย William C. Medrano , Undersecretary for Livestock ซึ่งเป็นผู้ลงนามใน JMC ดังกล่าว โดยได้ขอให้เพิกถอนทั้งบันทึกคำสั่ง Memorandum Circular ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2564 และ Joint Memorandum Circular ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2564 เนื่องจากแนวปฏิบัติก่อนหน้านี้ที่จะมีการออกคำสั่งทั้งสองฉบับดังกล่าว ไม่เคยมีปัญหาด้านการติดฉลากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ แต่ปัจจุบันต้องประสบกับปัญหาจากการที่ผู้ส่งออกที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดการติดฉลากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ดังกล่าว จะถูกร้องขอจากผู้นำเข้าให้ระงับการส่งมอบสินค้า ซึ่งคาดว่าจะทำให้ต้นทุนเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ ประเทศคู่ค้าบางราย เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา เป็นต้น ตามกฎระเบียบของประเทศดังกล่าวไม่ได้ถูกกำหนดให้มีการระบุอายุการเก็บรักษา หรือวันหมดอายุของผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ไว้บนฉลาก

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2564 สมาคมผู้แปรรูปเนื้อสัตว์แห่งฟิลิปปินส์ (The Philippine Association of Meat Processors Inc: PAMPI) ก็ได้มีหนังสือถึงนาย William C. Medrano , Undersecretary for Livestock Medrano เช่นกัน โดยได้แสดงข้อกังวลอย่างจริงจังเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดการติดฉลากสำหรับผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์นำเข้า โดยสมาคม PAMPI ระบุว่า การออกบันทึกคำสั่ง Memorandum Circular ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2564 ของหน่วยงาน NMIS ไม่ได้มีการปรึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมแต่อย่างใด และตามข้อมูลคำสั่งทางปกครอง AO No.26 และ AO No.24 เป็นการออกคำสั่งในช่วงเวลาที่กระทรวงเกษตรยังมีอำนาจในการควบคุมเนื้อสัตว์แปรรูป แต่ในปี 2559 กระทรวงเกษตรได้มอบอำนาจดังกล่าวให้กับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (FDA) ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติความปลอดภัยด้านอาหารปี 2559 โดยระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการติดฉลากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์นำเข้าตั้งแต่ปี 2559 ถือเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งกระทรวงเกษตรไม่ได้มีความพยายามแก้ไขระเบียบดังกล่าวมาก่อน นอกจากนี้ คำสั่ง AO ทั้งสองฉบับดังกล่าว มีข้อกำหนดที่ขัดแย้งกันเองด้วย โดยคำสั่ง AO No. 26 อนุญาตให้ใช้คำว่า “best before” หรือ “expiration date”

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ

เพื่อระบุอายุของสินค้า แต่คำสั่ง AO 24 ระบุให้ใช้คำว่า “expiration date” บนฉลากเท่านั้น สมาคม PAMPI จึงได้เรียกร้องให้กระทรวงเกษตรให้คงระเบียบปฏิบัติเดิมไว้จนกว่าจะมีการออกคำสั่ง AO ฉบับใหม่เพื่อแก้ไขปรับปรุงคำสั่ง AO ที่มีอยู่ สำหรับข้อกำหนดการติดฉลากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์นำเข้า เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ค้า

นอกจากนี้ แหล่งข่าวในอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์ยังระบุว่า การบังคับใช้ข้อกำหนดการติดฉลากเนื้อสัตว์ใหม่ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อการค้าและการจัดหาเนื้อสัตว์ของประเทศในช่วงเวลานี้ ที่ประเทศฟิลิปปินส์ต้องการนำเข้าผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์อย่างมาก ดังนั้น จึงควรมีการปรึกษาหารือและแจ้งเตือนต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเหมาะสม

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Business Mirror ฉบับวันที่ 11 สิงหาคม 2564

บทวิเคราะห์/ข้อคิดเห็น

- ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจของฟิลิปปินส์มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จำนวนประชากรชาวฟิลิปปินส์มีรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น ทำให้มีความสามารถในการใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย โดยหนึ่งในสินค้าที่ชาวฟิลิปปินส์มีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากขึ้น คือ เนื้อสัตว์ โดยข้อมูลจาก Fitch Solution ระบุว่าครัวเรือนชาวฟิลิปปินส์มีแนวโน้มเพิ่มการใช้จ่ายงบประมาณของครัวเรือนด้านอาหารอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเนื้อสัตว์และสัตว์ปีก โดยคาดการณ์ว่าในปี 2568 ครัวเรือนชาวฟิลิปปินส์จะใช้จ่ายงบประมาณด้านอาหารคิดเป็นร้อยละ 22.3 ของงบประมาณการใช้จ่ายด้านอาหารทั้งหมดในปี 2568 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 17.5 ในปี 2549 นอกจากนี้ ข้อมูลจาก Fitch Solution และ Statista ยังระบุว่าแนวโน้มการบริโภคเนื้อสัตว์ของชาวฟิลิปปินส์เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2549 การบริโภคเนื้อสัตว์ต่อหัวของชาวฟิลิปปินส์โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 29.3 กิโลกรัม และคาดว่าในปี 2568 การบริโภคเนื้อสัตว์จะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 36.6 กิโลกรัม โดยผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ที่ชาวฟิลิปปินส์ชื่นชอบและมีการบริโภคมามากที่สุด คือ เนื้อสุกร โดยมีการบริโภคอยู่ที่ประมาณ 14.92 กิโลกรัมต่อคนต่อปี รองลงมาได้แก่ เนื้อสัตว์ปีก 13.74 กิโลกรัมต่อคนต่อปี เนื้อวัวและเนื้อลูกวัว 3.15 กิโลกรัมต่อคนต่อปี และเนื้อแกะ 0.51 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ตามลำดับ สำหรับภาคการผลิตเนื้อสัตว์หรือการทำปศุสัตว์ของฟิลิปปินส์ก็มีการเติบโตตามความต้องการของตลาด โดยมีผลผลิตเนื้อสุกรมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ไก่ ไข่ไก่ เนื้อวัว และเนื้อควาย ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ปริมาณการผลิตเนื้อสัตว์ในประเทศยังคงไม่เพียงพอกับความต้องการบริโภค ฟิลิปปินส์จึงต้องพึ่งพาการนำเข้าเนื้อสัตว์คุณภาพดีจากประเทศต่างๆ อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมามาการนำเข้าผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์เข้าไปยังฟิลิปปินส์ค่อนข้างมีความยุ่งยาก เนื่องจากความเข้มงวดในการตรวจรับรองมาตรฐานด้านสุขอนามัย ประกอบกับรัฐบาลฟิลิปปินส์มีนโยบายปกป้องและสนับสนุนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ในประเทศให้สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าได้ ทั้งนี้ การออกกฎระเบียบใหม่เกี่ยวกับข้อกำหนดการติดฉลากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์นำเข้าอย่างเข้มงวดดังกล่าว ก็ได้ส่งผลกระทบต่อการค้านำเข้า ทำให้การส่งมอบ

นโยบายภาครัฐ

เศรษฐกิจการลงทุน

แนวโน้มการตลาด

รายงานสินค้าและบริการ

สินค้าผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ล่าช้าออกไป ผู้นำเข้าต้องเสียค่าใช้จ่ายที่ต้องจัดเก็บสินค้าไว้ในห้องเย็นและต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น และอาจเกิดการผลักภาระค่าใช้จ่ายไปยังผู้บริโภคต่อไป นอกจากนี้ คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อระบบห่วงโซ่อุปทานเนื้อสัตว์ของประเทศฟิลิปปินส์เองด้วย

● ตลาดฟิลิปปินส์เป็นตลาดที่มีศักยภาพสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารเกือบทุกชนิด รวมถึงผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ โดยฟิลิปปินส์มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์เนื้อวัวสดและแช่แข็งประมาณ 200 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เนื้อไก่สดและแช่แข็งมูลค่าประมาณ 90 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และเนื้อสุกรสดและแช่แข็งมูลค่าประมาณ 50 ล้านเหรียญสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยมีการส่งออกเนื้อสัตว์ไปยังฟิลิปปินส์น้อยมาก เนื่องจากการกำหนดมาตรการสุขอนามัยที่เข้มงวดของฟิลิปปินส์ที่ต้องมีการเดินทางมาตรวจสอบมาตรฐานของโรงงานผลิตก่อนที่จะออกไปรับรองการนำเข้า ซึ่งปัจจุบันมีโรงงานผลิตเนื้อสัตว์ของไทยไม่กี่โรงงานที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์และส่วนใหญ่เป็นโรงงานผลิตเนื้อไก่ อย่างไรก็ตามที่ผ่านมา มีบริษัทผู้ประกอบการรายใหญ่ของไทยเลือกที่จะเข้าสู่ตลาดฟิลิปปินส์ โดยการเข้าไปลงทุนตั้งฐานการผลิต ธุรกิจฟาร์มสุกรและอุตสาหกรรมสัตว์น้ำในประเทศฟิลิปปินส์ภายใต้ชื่อ CPF Philippines Corporation ซึ่งพบว่าประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจในตลาดฟิลิปปินส์เป็นอย่างดี เนื่องจากมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย และผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ ก็ได้รับการยอมรับ อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ประกอบการไทยที่ส่งออกผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์มายังฟิลิปปินส์และได้รับผลกระทบจากกฎระเบียบข้อกำหนดใหม่ดังกล่าว ควรติดต่อและประสานงานอย่างใกล้ชิดกับผู้นำเข้าในฟิลิปปินส์เพื่อให้แน่ใจว่าจะต้องใช้ข้อความอย่างไร (“Expiry Date” หรือ “Best Before”) ก่อนที่จะระบุลงในฉลากของผลิตภัณฑ์ เพื่อดำเนินการได้อย่างถูกต้องและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาสินค้าถูกตรวจยึดต่อไป

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

17 สิงหาคม 2564

นโยบายภาครัฐ

เศรษฐกิจการลงทุน

แนวโน้มการตลาด

รายงานสินค้าและบริการ